

Dubrovnička riviéra – severní část

na poloostrově Pelješac, a ještě dál se táhnou obrysy hory Sveti Ilija (961 m); před námi, na břehu průlivu, se rozkládá vesnice Hodilje. Zúžitky se ještě budou stupňovat, neboť krásné výhledy nás provázejí i nadále.

Po dvou kilometrech zabočíme vlevo, do vesnice **Osije**. Původ sídla sahá do daleké minulosti: již Konstantin VII. Porfyrogennétos, byzantský císař z 10. století, se o něm zmiňuje jako o Josle.

Kostel svatého Petra na hřbitově v Osije (foto: J. Marton)

Nejprve uvidíme napravo za odbočkou kostelík na nízkém kopci, za ním je několik domků, ale vlastní vesnice začíná o 800 m dále, u nového kostela svatého Rocha. Před ním vede doleva cesta ke hřbitovu, na němž najdeme více než 1000 let starý malý **kostel svatého Petra** (byl postavený v 10. století). Kostelík je z architektonického hlediska zajímavý silnými, plnými románskými opěrami bočních stěn. Z nápisu nad vstupem se dozvídáme, že stavba byla v roce 1545 zrenovována; našťáště při tom nezničili ani dvě románská okna na průčelí, ani drobný kruhový okenní otvor nad vstupem, který je vlastně předchůdcem pozdější rozety. Stít je zakončen zvoničkou s jediným zvonem.

Pokračujeme dále po náhorní plošině, na které jsou občas skupinky stromů, nalevo vidíme jen holé pohoří. Ujedeme asi dvanáct kilometrů, než nás šipky dovedou do vesnice **Čepikuće**. I tady je nejzajímavější kostelík na hřbitově: ze jeho tří částí je největší loď, na ni navazuje menší chór a nejménší je sakristie. Nad vstupem je pleťencový dekor.

V 15.–16. století byl kolem tehdy mnohem významnější vesnice postaven ucelený obranný systém s věžemi, jehož některé části stojí dodnes. Půjdeme-li od hřbitova, několik metrů vzhůru, jednu z věží spatříme před sebou na stezce, která zabočuje doleva. Stojí tady zrekonstruovaná třípátrová **věž Pasarić**, která kdysi sloužila jako strážní. Okna má jen ve dvou horních patrech. Vratíme-li se dolů na cestu, uvidíme asi po 100 metrech úzkou ulici vedoucí vzhůru napravo. Na jejím konci vpravo stojí pobořená zeď a za ní z druhé strany si můžeme prohlédnout dnes obydlenu věž, před kterou se nachází stará studna.

Pojedeme dál a vzápětí napravo spatříme pietní místo. Před ním můžeme zabočit doleva. Silnice vede mezi pečlivě obdělávanými poli dál do vzdá-

Věž Pasarić mezi kupkami sena (foto: J. Marton)